

شناسایی و اولویت‌بندی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران

رحیم رضانی نژاد^۱، مینا ملانی^۲ و سیده لیلا خلیلی^{۳*}

۱- استاد مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

۲- استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۶/۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱/۲۷

چکیده

هدف: شناسایی و اولویت‌بندی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران رشته قایقرانی ایران، هدف اصلی تحقیق حاضر بود. **روش‌شناسی:** این تحقیق از نوع توصیفی - پیمایشی بود. نمونه آماری در این پژوهش، برابر با جامعه آماری و شامل، ۱۶۰ نفر از زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران در سطح قهرمان ملی بود که ۱۵۰ نفر از آنان (۹۳/۷۵ درصد) در تحقیق شرکت کردند. بعد از بررسی مبانی و پیشینه تحقیق و مصاحبه با ورزشکاران نخبه پرسشنامه محقق ساخته‌ای آماده گردید که حاوی ۶۸ سوال پنج ارزی لیکرت بود که روایی صوری و محتوایی آن را ۲۳ نفر از اساتید رشته تربیت بدنی، ورزشکاران نخبه و صاحب نظران تأیید کردند. ثبات درونی آن نیز، با استفاده از ضریب همبستگی آلفا کرونباخ ($\alpha=0/85$) محاسبه گردید. برای شناسایی و اولویت‌بندی مشکلات زنان قهرمان قایقران، از روش تحلیل عاملی همراه با چرخش متعامد استفاده شد. **یافته‌ها:** در این تحقیق، هفت عامل مشکلات مدیریتی، شخصی، امکانات و حمایت شغلی، خانوادگی، فنی، اقتصادی و مشکلات اجتماعی - رسانه ای با ۴۱/۷۶ درصد واریانس شناسایی شدند که از دیدگاه شرکت کنندگان، مشکلات امکانات و حمایت شغلی ($3/98 \pm 0/59$) و مدیریتی ($3/81 \pm 0/64$) و فنی ($3/21 \pm 0/69$)، به ترتیب در اولویت قرار داشتند. **نتیجه‌گیری:** با توجه به نتایج تحقیق، به نظر می‌رسد که فراهم کردن امکانات و حمایت شغلی و زیر ساخت‌ها می‌تواند در رفع مشکلات این ورزش در ایران راه گشا باشد.

واژه‌های کلیدی: ورزش زنان، ورزش قهرمانی، مشکلات امکانات و حمایت شغلی، مشکلات مدیریتی، ورزش قایقرانی.

مقدمه

قهرمانان ورزشی مخصوصاً ورزشکاران قهرمان قایقرانی، سرمایه‌های ملی هستند و می‌توانند نقش مهمی در رشد و توسعه ورزش کشور داشته باشند و ورزشکاران قهرمان بخصوص زنان، پتانسیل لازم برای رسیدن به سکوی افتخار را دارند و البته با متحمل شدن تلاش، رنج و زحمت فراوان در طول دوران ورزشی شان برای کشور افتخار آفرینی کرده‌اند و پرچم جمهوری اسلامی ایران را به اهتزاز در آورده‌اند. حضور زنان به عنوان بخش مهمی از جامعه ما در عرصه ورزش قهرمانی ضرورتی انکار ناپذیر است؛ چون نیمی از استعدادهای جامعه را زنان تشکیل می‌دهند. ضمناً، هر جا محیط برای فعالیت‌های اجتماعی زنان مهیا باشد، قابلیت‌های آنان بروز بیشتری داشته است. از طرف دیگر، عدم تحرک جسمانی دختران و بانوان یعنی، محروم شدن بخش مهم جامعه از سلامتی و بهداشت جسمانی و روانی، لطمه‌های جبران ناپذیری برای کل جامعه به دنبال خواهد داشت (میر غفوری و همکاران، ۱۳۸۸). البته، ورزش قهرمانی همواره مورد توجه و علاقه مردم و مسئولان کشور قرار داشته است و به همین دلیل سالانه بخش زیادی از منابع مادی و معنوی صرف این سطح از ورزش می‌شود، ولی اولویت بندی دقیقی در ورزش قهرمانی کشور به ویژه در مورد زنان وجود ندارد، بلکه فعالیت‌ها و برنامه‌ها، بدون چشم انداز روشن و منطقی که در سطح ملی پذیرفته شده باشند، به اجرا گذاشته می‌شوند و تحقق آرزوهای بزرگ به صورت تصادفی و سلیقه‌ای تعقیب می‌شوند (بارفروش، ۱۳۸۹). در حال حاضر نیز، نسبت به گذشته توجه بیشتری معطوف به ورزش زنان است و همین موضوع می‌تواند امیدوارکننده باشد. تلاش‌های چند سال گذشته، ورزش زنان را از انزوا خارج و جایگاه خود را در ورزش ایران باز کرده است. با این که ورزش بانوان می‌تواند ورزش را در بین خانواده‌ها بیمه و سلامت فردی و اجتماعی را تضمین کند، امروزه بحث مدال آوری و نقش آن در ارتقاء جایگاه ورزش ایران در بازی‌های آسیایی و جهانی و حتی المپیک بر هیچ کس پوشیده نیست و باید سرمایه گذاری‌ها در این بخش، شکل بهتری به خود گرفته و در مسیری مشخص قرار گیرد. حضور زنان ورزشکار ایران در سایه حجاب و عفاف ایرانی در بازی‌های آسیایی و جهانی در شرایطی صورت می‌گیرد که سنگ اندازی‌های بسیار در این راه باعث نشده است، ورزش ایران از حضور زنان در عرصه قهرمانی را به هر قیمت بکاهد. در حقیقت زنان شایسته ورزش ایران نشان داده‌اند که حجاب و رعایت موازین اسلامی، مانعی در راه افتخار آفرینی آنان در رقابت‌های آسیایی و جهانی نیست (اکبرآبادی، ۱۳۹۱). با وجود نقش مهم ورزش در سلامت زنان، هنوز جامعه ایران به اهمیت و ضرورت ورزش در بین دختران پی نبرده است. جامعه ایران از لحاظ استعداد انسانی در میان زنان بسیار غنی است، ولی ظاهراً ریشه مشکل را باید در فقدان برنامه‌ریزی شایسته جستجو کرد که خود این مسئله نیز، احتمالاً ریشه عمیق تری در عدم شناخت و نا آگاهی نسبت به مشکلات واقعی و اصلی زنان دارد. در ایران، مشارکت جوانان در ورزشی خاص بیشتر بر پایه سنت‌ها، آرزوها و علایق فردی استوار است و به محبوبیت آن ورزش، فشار والدین، تخصص معلمان مدارس و فراهم بودن امکانات ورزش مورد نظر بستگی دارد (حمیدی زاده و اروانه، ۱۳۹۰؛ سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۴). ورزش زنان از بارزترین نمودهای فرهنگی هر جامعه است که غفلت از آن می‌تواند نظام فرهنگی جامعه را با مشکل مواجه کند (گائینی، ۱۳۸۱). در راستای رفع موانع فرهنگی، سازمان‌های فرهنگ ساز جامعه از جمله، آموزش و پرورش و سازمان صدا و سیما باید گام‌هایی را در جهت صلاح دید جامعه نسبت به زنان ورزشکار بردارند (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱). تشریح موانع و مشکلات ورزش قهرمانی در زنان نشانگر آن است که مانع حاکم، عامل فرهنگ غالب در کشور است؛ وجود فرهنگ مرد محوری در جامعه ورزش، ترس از آسیب رسیدن به اعتقادهای مذهبی، وجود تفکر تاثیرات منفی ورزشی بر ظاهر زنان و غیره، از مولفه‌های فرهنگی موثر در این زمینه‌اند. با وجود این، دیگر مشکلات تخصصی و مدیریتی هم بسیار موثرند. بی شک زنان از دیر باز با مسائل و مشکلات اجتماعی زیادی مواجه بوده‌اند، یکی از این مشکلات، فقدان فرصت و امکان پرداختن به ورزش است. هر چند امروزه ورزش زنان مورد توجه مسئولان اجتماعی و فرهنگی کشورها قرار گرفته و در سه دهه اخیر فرصت‌های فراوانی برای پرداختن به

ورزش و پیشرفت آنان فراهم شده است، اما فاصله بین ورزش زنان و مردان زیاد است و ورزش قهرمانی زنان با مشکلات و محدودیت‌های متعددی مواجه است. زنان ورزشکار قایقران برای ورود به عرصه ورزش، چه در جایگاه تماشاگر ورزش، چه در جایگاه ورزشکار و قهرمان و چه در جایگاه فردی غیر ورزشی، با موانعی مواجه هستند (مرکز آمار و اسناد سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۰). تحقیقات بسیاری در زمینه موانع و مشکلات ورزش همگانی زنان انجام گرفته است. مثلاً، کشر و احسانی (۱۳۸۶)، به بررسی اهمیت عوامل بازدارنده مشارکت زنان در فعالیتهای ورزش تفریحی پرداختند و نتایج پژوهش نشان داد که در بین زنان، عوامل ساختاری مهم ترین عامل اثرگذار بر مشارکت در ورزش است و عوامل فردی و بین فردی در اولویت دوم و سوم قرار گرفت؛ همچنین منظمی و همکاران (۱۳۹۰)، به تعیین عوامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران پرداختند و نتایج نشان داد که عوامل مالی و امکاناتی، انسانی و تخصصی، ساختاری و مدیریتی و فرهنگی و اجتماعی، به ترتیب بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران مؤثرند. رضایی (۱۳۸۵)، با بررسی نتیجه برخی از پژوهش‌ها بیان می‌دارد که یکی از مشکلات جدی ورزش بانوان را باید تعداد اندک زنان در پست‌های مربیگری و مدیریت ورزش دانست و مشکل دیگر؛ فقدان الگوهای مشخص و عینی از زنان مربی و مدیر در قلمرو ورزش است که علاقه‌مندان به این بُعد از تخصص ورزش را با مشکل مواجه می‌سازد.

تحقیقات نشان می‌دهند که مشکلات زیادی برای موفقیت‌های ورزشی زنان وجود دارد. مثلاً، پیشرفت و کامیابی ورزش قهرمانی در سده بیستم تا اندازه زیادی به نقش رسانه گره خورده است و رسانه‌ها در مورد ترویج و هم سرمایه‌گذاری ورزش قهرمانی ایفای نقش کرده‌اند. البته، می‌توان باورهای نادرست فرهنگی در خصوص ورزش حرفه‌ای و قهرمانی زنان در جامعه و محدودیت‌هایی مربوط به وظایف خانوادگی (همسراری و مراقبت از فرزندان)، تبعیض بین زنان و مردان در تسهیلات (به نقل از احسانی، ۱۳۸۲؛ گارات، ۱۹۸۹؛ احسانی و همکاران، ۱۳۸۸) و مشکلات اقتصادی (احسانی و همکاران، ۱۳۸۸) و غیره اشاره کرد. همچنین بین پوشش خبری ورزش زنان و مردان تبعیض وجود دارد و حامیان مالی، تمایل کمی به حمایت از ورزش زنان دارند. مثلاً غفوری و همکاران (۱۳۸۲)، بر نقش رسانه‌ها و قاسمی و همکاران (۱۳۸۶)، بر بی توجهی رسانه‌ها بخصوص تلویزیون تاکید کرده‌اند. درباره دیگر عوامل اثر گذار، احسانی و همکاران (۱۳۸۸)، نابرابری فرصت مربیگری، کمبود فضاهای ورزشی ویژه زنان (به ویژه زنان مسلمان)، نابرابری فرصت برای پرداختن زنان به ورزش حرفه‌ای از نظر تعداد رشته‌های ورزشی، مشکلات اقتصادی و تبعیض در تخصیص اعتبارات به ورزش بانوان را از دیگر مشکلات مربوط به بخش بانوان عنوان کردند. همچنین کیم^۲ (۲۰۱۰)، حمایت مالی را عمده‌ترین عامل توسعه ورزش دانسته و بیان می‌دارد، اگر حمایت مالی برداشته شود، هیچ یک از ورزش‌های قهرمانی و حرفه‌ای قادر نخواهند بود به حیات خود ادامه دهند.

در طرح پژوهشی برنامه ریزی استراتژیک فدراسیون قایقرانی و اسکی روی آب که توسط همتی نژاد و خان زاده (۱۳۸۷) صورت گرفت، هفت مولفه، در قالب دو مولفه پشتیبانی سخت شامل، امکانات و زیر ساخت‌ها و تجهیزات و پشتیبانی نرم شامل: منابع مالی و انسانی، مدیریت و برنامه‌ریزی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مورد بررسی قرار گرفت، ضمن این که فرایند قهرمانی به عنوان مولفه اصلی در نظر گرفته شد؛ همچنین بررسی مشکلات رشته قایقرانی نشان می‌دهد که چالش‌ها و نقاط ضعف رشته قایقرانی ایران را می‌توان در چند بخش شامل، ضعف منابع انسانی، کمبود منبع مالی، ضعف مدیریت و برنامه‌ریزی، کمبود تجهیزات ورزشی، کمبود امکانات و زیر ساخت‌ها، ضعف در توسعه بعد قهرمانی و ضعف سیستم‌های فناوری و رایانه‌ای طبقه بندی کرد (همتی نژاد و خان زاده، ۱۳۸۷). مثلاً اماکن و تجهیزات و امکانات چندانی در اختیار زنان ورزشکار وجود ندارد؛ همچنین نبود یا کمبود امکانات و تسهیلات ورزشی استاندارد، از عواملی است که موجب کندی پیشرفت ورزشکاران می‌شود.

1. Garratt
2. Kim

اگر این مشکل برطرف نشود، بعید به نظر می‌رسد که ورزشکاران بتوانند به بالاترین سطح توانمندی خود برسند (جکسون و پالمز^۱، ۱۹۹۸). همچنین گرین^۲ و هولیهان (۲۰۰۵)، محدودیت امکانات و بالا بودن قیمت تجهیزات، فقدان مربیان واجد شرایط قایقرانی در مدارس را از جمله موانع و چالش‌های رشد قایقرانی روئینگ در دبیرستان‌های آمریکا می‌دانند؛ همچنین بنار و همکاران (۱۳۹۲)، با بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان در استان گیلان نشان دادند که پنج عامل اقتصادی، مدیریتی، فنی و شخصی و اجتماعی شناسایی شد و طبق این اولویت بندی عامل‌ها، عامل اجتماعی و اقتصادی بیشترین اولویت و عامل شخصی، کمترین اولویت را کسب کرد. زنان در عرصه ورزش قهرمانی می‌توانند زبان گویای فرهنگ و آداب و رسوم ایرانی و اسلامی باشند. حضور زنان ورزشکار در میداين بين المللی و در عرصه ورزش قهرمانی می‌تواند نشان‌دهنده اهمیت نقش زن در جامعه باشد، زیرا او این توانایی را داشته است که به عنوان نماینده کشور خود باشد و این حضور می‌تواند پایان دهنده ادعاهای موجود مبنی بر مهجور بودن زنان در ایران باشد.

مرور پیشینه نشان می‌دهد که اکثر تحقیقات در مورد ورزش زنان از دانش آموزان تا میانسالان کشور بر ابعاد مختلف ورزش همگانی مانند انگیزه‌ها، موانع و مشکلات متمرکز شده اند، به جز یک تحقیق (بنار و همکاران، ۱۳۹۲) که مشکلات ورزش قهرمانی زنان را به صورت عمومی و نه در یک ورزش خاص و در سطح استانی و نه ملی بررسی کرده‌اند. سایر تحقیقات نیز، به ابعاد ورزش قهرمانی مردان پرداخته‌اند. در صورتی که زنان و دختران ایرانی زیادی به ورزش قهرمانی و حرفه‌ای علاقه دارند، اما برای این که بتوانند استعداد خود را بروز دهند، تنها با موانعی مانند تمرینات طاقت فرسا یا حریفان قدرت مند جهانی روبرو نیستند، بلکه برای زن قهرمان ورزشکار ایرانی به رسمیت شناخته شدن حق رقابت و نحوه شرکت در آن نیز، چالشی سخت و دشوار محسوب می‌شود. در برخی از موارد نیز که زنان ایرانی توانسته‌اند این محدودیت‌ها را داخل کشور پشت سر گذارند، در عرصه بین‌المللی با مشکل روبرو شده‌اند. ورزش قایقرانی، پتانسیل بالایی برای برآوردن علاقه و نیاز به مشارکت ورزشی زنان را داراست، چون انجام این ورزش با حفظ موازین فرهنگی و اسلامی، بسیار امکان پذیر است و ظرفیت کسب موفقیت‌های بیشتری را در سطح منطقه‌ای و قاره‌ای دارد. از طرف دیگر، با وجود فرصت‌های اقلیمی و جغرافیایی بسیار در عرصه گسترش این رشته تا کنون جایگاهی در خور و شایسته کسب نکرده، در ایران نیز با چالش‌ها و مشکلات فراوانی مواجه بوده است؛ لذا محقق بر آن است تا مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران را شناسایی کرده و آن‌ها را برحسب اهمیت، شناسایی و اولویت بندی کند.

روش‌شناسی

مطالعه حاضر از نوع توصیفی و پیمایشی است که به صورت میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه انجام شد. جامعه آماری این تحقیق شامل، زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران می‌باشند. با توجه به این که تعداد نمونه‌های تحقیق در روش تحلیل عاملی، حداقل دو و حداکثر ده برابر تعداد متغیرهاست و به دلیل محدود بودن تعداد شرکت کنندگان در ورزش قایقرانی، نمونه آماری برابر با جامعه آماری و تمام شمار در نظر گرفته شد. جامعه آماری این تحقیق را ۱۶۰ نفر از زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران تشکیل می‌دادند که ۱۵۰ نفر از آنان در تحقیق شرکت کردند. ابزار تحقیق، از طریق مبنایی و به ویژه بررسی مقالات مرتبط با مشکلات زنان در ورزش همگانی تهیه گردید و چون مقالات زیادی درباره مشکلات ورزش قهرمانی زنان وجود نداشت، با استفاده از تجربیات حضور یکی از محققان در تیم ملی قایقرانی ایران و نیز مصاحبه و گفتگو با ورزشکاران نخبه قایقران، ابزار نهایی تنظیم شد. پرسشنامه محقق ساخته اولیه شامل، ۱۳۲ سوال بود که سوالات اصلی پرسشنامه با استفاده از مقیاس پنج ارزشی لیکرت در پیوستاری از ۱ (بسیار کم) تا ۵ (بسیار زیاد) طراحی شد و اعتبار محتوای پرسشنامه‌ها با توزیع ابتدایی پرسشنامه‌ها بین ۲۳

1. Jackson and Palms
2. Green and Holihan

نفر از اساتید رشته تربیت بدنی (۵ نفر)، ورزشکاران نخبه (۱۱ نفر) و مربیان و صاحب نظران (۸ نفر)، بررسی و نظرات اصلاحی آن‌ها مورد تأیید قرار گرفت. پس از بررسی و لحاظ کردن نظرات و پیشنهادهای پرسشنامه نهایی با ۶۸ سوال تنظیم و تأیید شد. پس از توزیع تصادفی پرسشنامه بین ۳۰ نفر از زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران، ثبات درونی آن با ضریب همبستگی آلفای کرونباخ $\alpha = 0/85$ تأیید شد. پس از بررسی روایی صوری و پایایی آن، پرسشنامه بین کلیه بانوان ورزشکار قهرمان قایقران، با حضور در اردوهای ملی مختلف و مسابقات (لیگ و قهرمان کشوری) توزیع و جمع آوری گردید؛ همچنین تعدادی از ورزشکاران زن قهرمان که در خارج از کشور (آلمان، انگلیس، دبی، ترکیه) زندگی می‌کردند، از طریق ایمیل ارسال و جمع آوری شد. اکثر ورزشکاران قهرمان شرکت کننده در این تحقیق، از استان‌های گیلان، مازندران، خراسان رضوی، اصفهان، کرمانشاه، تهران، فارس و هرمزگان بودند و در نهایت ۱۵۰ پرسشنامه بین ورزشکاران پخش و سپس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بخش اصلی حاوی پرسشنامه بررسی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران در تحلیل عاملی ۶۵ سوال بود. در این تحقیق، به منظور تعیین پایایی پرسشنامه‌ها از روش آلفای کرونباخ استفاده گردیده است. در ارزیابی ویژگی‌های جمعیت شناختی و تعیین میزان اهمیت متغیرها (گویه‌ها)، از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و برای مشخص کردن ابعاد پرسشنامه مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران، از تحلیل عاملی اکتشافی همراه با چرخش متعامد^۱ استفاده شد.

یافته‌ها

بررسی مشخصات جمعیت‌شناختی شرکت کنندگان تحقیق، نشان داد که متوسط سن آزمودنی‌ها $(24/27 \pm 6/27)$ و متوسط سابقه فعالیت ورزشی آن‌ها، حدود ۴/۵ سال بود. از طرف دیگر، (۶۷ درصد) از شرکت کنندگان مجرد بودند و کمتر از (۳۳ درصد) از آنها را افراد متاهل تشکیل می‌دادند. اغلب این شرکت کنندگان، حدود (۳۵/۳ درصد) زیر دبلیوم و دبلیوم بودند. اغلب شرکت کنندگان در رشته کانو/ کایاک (۴۱/۳ درصد) و کمترین آنها در رشته رفتینگ (۴ درصد) فعالیت داشتند. ورزشکاران شرکت کننده در این پژوهش در طول دوره فعالیت خود، در مجموع ۱۴۱۶ مدال کشوری، ۱۷۴ مدال آسیایی و ۱۱ مدال جهانی کسب کرده بودند. برای شناسایی ساختار داخلی ابزار و عوامل مربوط به آن، از تحلیل عاملی اکتشافی همراه با چرخش متعامد استفاده شد. پیش از انجام تحلیل عاملی، به منظور اطمینان از کافی بودن تعداد نمونه‌ها، از معیار کیسر، میر، اکلین^۲ و برای تعیین همبستگی بین متغیرها، از آزمون بارتلت^۳ استفاده شد (جدول ۱).

جدول ۱- نتایج آزمون KMO و بارتلت

سنجش کفایت نمونه با KMO	آماره KMO	۰/۸۸۸
آزمون بارتلت	خی دو	۵/۱۶۸
	درجه آزادی	۲۲۷۸
	سطح معنی داری	۰/۰۰۱

سپس هفت عامل با استفاده از ترکیب چندین معیار به دست آمد. اولین معیار به تعیین عامل‌ها بر اساس ارزش ویژه^۴ مربوط می‌شد. با استفاده از معیار کیسر^۵، در این مطالعه عامل‌هایی انتخاب شدند که دارای ارزش ویژه بزرگتر از ۱ بودند. معیار دیگر،

1. Varimax rotation
2. Kaiser- Meyer-Oklin measure of sampling adequacy (KMO)
3. Bartlett's test of sphericity
4. Eigen value
5. Keiser
6. Williams

مربوط به استفاده از معیار توصیف واریانس بود که با توجه به آن، ۷ عامل مشخص شده در این پژوهش، ۴۱/۷۳ درصد از واریانس را تبیین کرد. ویلیامز و همکاران (۲۰۱۰)، معتقدند در تحقیقات علوم انسانی واریانس تبیین شده معمولاً کمتر از ۵۰ درصد است؛ بنابراین مجموع واریانس تبیین شده در این مطالعه، قابل قبول به نظر می‌رسد. سایر معیارهای مورد استفاده در تعیین تعداد عوامل، شامل قابلیت درک عامل‌های استخراجی و در نظر قرار دادن تعداد عامل‌های مشخص شده در تحقیقات پیشین بود. بار عاملی مشخص شده برای گویه‌های مربوط به این مطالعه از ۰/۳۴ تا ۰/۷۰ متغیر بود (جدول ۲)؛ همچنین ضریب پایایی عوامل مشخص شده بین ۰/۶۷ تا ۰/۸۳ به دست آمد و میزان پایایی ابزار نیز، ۰/۸۵ تعیین شد. حداقل بار عاملی ۰/۳۰ (معیار مینا) در نظر گرفته شد و همچنین در ابعاد مشکلات مدیریتی، شخصی، امکانات و حمایت شغلی، خانوادگی، فنی گویه‌ای حذف نشد، اما در بعد مشکلات اقتصادی گویه "حمایت مالی اندک از ورزش قایقرانی" و در بعد مشکلات اجتماعی - رسانه‌ای، گویه "اولویت دادن جامعه به امور خانوادگی و دیگر فعالیت‌های اجتماعی زنان" و "حمایت سایر اعضا (برادر، خواهر، همسر) از ورزش قایقرانی" به دلیل پایین بودن بار عاملی پایین حذف شدند.

جدول ۲- تحلیل مؤلفه‌های اصلی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران

مؤلفه‌های اصلی						
بار عاملی						
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
مشکلات مدیریتی						
						۰/۵۹۰
						تبعیض بین مربیان ایرانی و خارجی
						۰/۵۷۵
						وضعیت نامناسب استراحت و خواب ورزشکاران در اردوها
						۰/۵۷۵
						تغذیه نامناسب ورزشکاران در اردوها
						۰/۵۶۷
						مشخص نبودن مکان و زمان برگزاری برنامه‌ها
						۰/۵۲۹
						برگزاری نامناسب اردوها
						۰/۵۱۸
						بی‌تمرینی ورزشکاران در زمان برگشت از اردوها
						۰/۴۷۷
						برگزاری نامنظم لیگ‌ها
						۰/۴۶۶
						حمایت اندک از برنامه‌های طولانی مدت قایقرانی
						۰/۴۴۳
						وجود معیارهای نامناسب در انتخاب یا حذف بازیکنان
						۰/۴۴۱
						محدودیت‌های میزبانی مسابقات در کشور
						۰/۳۸۸
						استفاده کم هیات‌های استانی از قایقرانان با تجربه و تحصیل کرده
						۰/۳۸۰
						کمبود روان‌شناس، مربی بدن‌ساز و ماساژور در فدراسیون
مشکلات شخصی						
						۰/۶۵۹
						پیشرفت اندک در مهارت‌های دشوار قایقرانی
						۰/۶۳۹
						امنیت روانی پایین در مسابقات قایقرانی
						۰/۶۳۶
						تاثیر پوشش اسلامی بر عملکرد قایقرانان
						۰/۶۲۰
						ناتوانی در برقراری ارتباط مناسب با مربیان مرد
						۰/۵۷۷
						اعتماد به نفس و خودباوری اندک
						۰/۵۴۶
						داشتن اختلاف نظر و تعارض با فدراسیون
						۰/۴۹۰
						پراسترس بودن ورزش قهرمانی
						۰/۴۸۷
						سابقه آسیب دیدگی در این رشته
						۰/۴۲۳
						کمبود وقت برای رسیدن به مسائل شخصی و خانوادگی
						۰/۳۹۴
						انگیزه کم برای ادامه فعالیت در سطح قهرمانی
						۰/۳۷۵
						نداشتن ارتباط خوب با هم‌تیمی‌ها
						۰/۳۷۰
						ضعف جسمانی در اردوها و شرایط تمرینی
						۰/۳۴۹
						نگرش منفی جامعه نسبت به شرکت زنان در قایقرانی

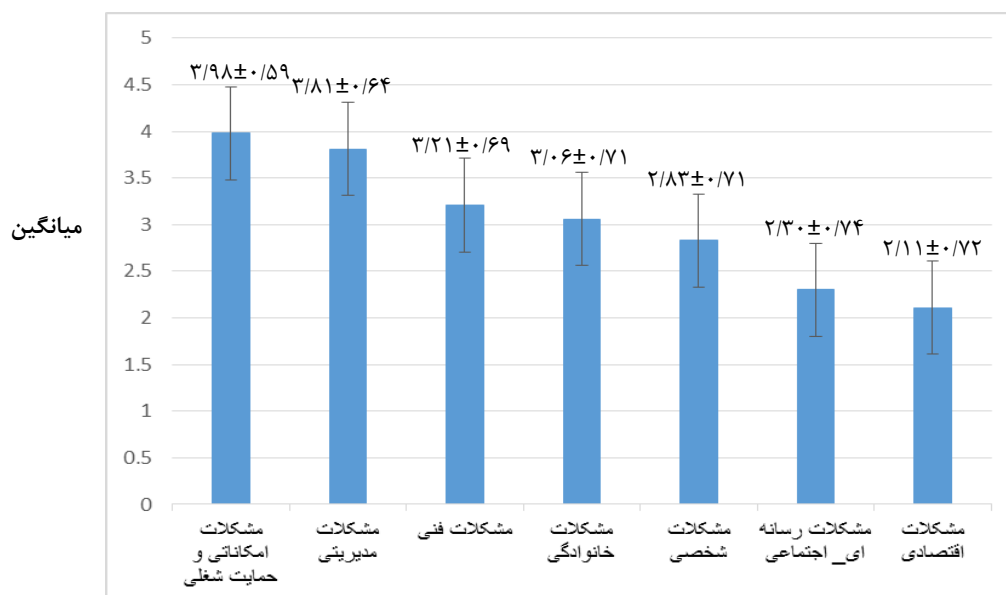
مشکلات امکاناتی و حمایت شغلی	
۰/۶۷۱	حضور کم تماشاگران در ورزش قایقرانی
۰/۶۶۹	حمایت کم دانشگاه و مدرسه از ورزش قایقرانی
۰/۶۳۶	تبلیغات اندک برای شرکت زنان در ورزش قایقرانی
۰/۵۴۰	کمبود پایگاه‌های قهرمانی برای استعدادیابی و تقویت فنی ورزشکاران
۰/۴۹۸	کمبود فضاهای ورزشی و منابع آبی برای تمرین و آماده سازی ورزشکاران در استان
۰/۴۵۹	ضعف حمایت از بیمه ورزشی قایقرانان
۰/۴۴۱	جایگاه / توجه و سرمایه گذاری اندک در قایقرانی زنان
۰/۴۱۳	وجود امکانات و تجهیزات ناکافی در استان‌ها
۰/۳۸۹	تعداد محدود بازی‌های برون مرزی برای بانوان
۰/۳۸۸	مشکلات اشتغال پس از ورزش قهرمانی قایقرانی
۰/۳۶۶	آشنایی کم داوران زن با قوانین روز قایقرانی
۰/۳۶۳	فقدان پوشش مناسب برای پخش مستقیم رقابت‌های قایقرانی
۰/۳۵۶	کمبود داور بین المللی زن
۰/۳۴۵	انکاه بیش از حد فدراسیون قایقرانی به بودجه دولت
مشکلات خانوادگی	
۰/۶۷۰	حضور کم و ناچیز سایر اعضاء خانواده در ورزش قایقرانی
۰/۶۴۲	ترس والدین از افت تحصیلی دختران ورزشکار
۰/۵۶۷	مخالفت والدین با حضور در اردوها یا سفرهای ورزشی
۰/۵۵۷	فشارهای مربوط به ادامه تحصیل
۰/۵۲۷	ترس از تغییر ظاهر زنانه و پیدا کردن تیپ مردانه
۰/۴۸۰	شرایط خاص فیزیولوژیکی زنان هنگام اردو، تمرین و مسابقه
۰/۳۵۶	وجود فرهنگ مرد محوری در جامعه
۰/۳۵۶	توجه و تمرکز کم رسانه بر جاذبه‌های اقتصادی این ورزش
مشکلات فنی	
۰/۷۰۹	ضعف و بی برنامه‌گی مربیان در تمرینات
۰/۶۰۷	ضعف مهارت‌های فنی مربیان
۰/۵۵۳	افزایش قدرت مربی به دلیل ضعف مدیریتی مسئولین
۰/۵۴۵	تمایل کم هیات‌های ورزشی در معرفی ورزشکاران استان به تیم ملی
۰/۴۵۵	ماهنگی ناکافی برای حضور در مسابقات برون مرزی (بلیت و هتل)
۰/۴۱۹	وضعیت اقتصادی خانواده و گرانی هزینه شرکت در ورزش قهرمانی قایقرانی
۰/۴۱۸	استفاده از مربیان و نیروهای جوان کم تجربه در تیم ملی
مشکلات اقتصادی	
۰/۶۷۸	تامین مالی هزینه شرکت در تمرینات و اردو از سوی هیات‌های استانی و فدراسیون
۰/۶۲۱	میزان توجه مسئولین فدراسیون به این رشته
۰/۶۰۸	میزان حمایت مربیان باشگاهی از ورزشکاران قهرمان
۰/۵۹۹	حمایت مالی در دوره قهرمانی ورزشکار
۰/۴۴۷	حمایت مالی در بازنشستگی از قهرمانان قبلی و گذشته
۰/۳۷۴	حمایت مالی اندک از ورزش قایقرانی
مشکلات اجتماعی - رسانه‌ای	
۰/۵۸۵	وضعیت استعدادیابی در این رشته از نظر امکانات / برنامه و داشتن نورم‌های بین‌المللی و ملی
۰/۵۰۸	حمایت رسانه‌های جمعی (راديو و تلویزیون) از ورزش قایقرانی
۰/۵۰۰	وضعیت اعطای نشان در ورزش قهرمانی قایقرانی

۰/۴۲۶	اولویت دادن جامعه به امور خانوادگی و دیگر فعالیت‌های اجتماعی زنان
۰/۴۲۵	وجود سایت‌ها و نشریات در این رشته
۰/۴۱۴	تعداد باشگاه‌های تخصصی قایقرانی
۰/۴۱۳	حمایت سایر اعضا (برادر، خواهر، همسر) از ورزش قایقرانی
۰/۳۹۶	کمبود امکانات و تجهیزات استاندارد قایقرانی در اردوها (پارو، پیست، قایق)

گویه‌های تشکیل دهنده عامل اول (۱۲ گویه)، ۷/۵۷ درصد واریانس را نشان داد و چون اغلب گویه‌های آن، مشکلات مربوط به مدیریت ورزشکاران و رویدادها را می‌سنجید، به عنوان عامل مشکلات مدیریتی^۱ نامگذاری شد. گویه‌های عامل دوم (۱۳ گویه)، ۷/۱۶ درصد از واریانس را مشخص کرد و از آنجا که اغلب گویه‌های آن، مشکلات نبود امنیت روانی ورزشکاران در سطح قهرمانی مربوط می‌شد، به عنوان عامل مشکلات شخصی^۲ معرفی شد. گویه‌های تشکیل دهنده عامل سوم (۱۴ گویه)، ۶/۶۵ درصد واریانس را تبیین کردند و از آنجا که اغلب گویه‌های آن مشکلات مربوط به تامین اماکن، تجهیزات و امکانات ورزشکاران مربوط بود، عامل مشکلات امکانات و حمایت شغلی^۳ نام گرفت. گویه‌های تشکیل دهنده عامل چهارم (۸ گویه)، ۶/۰۲ درصد واریانس را نشان داد و چون اغلب گویه‌های این عامل، مشکلات مربوط به باورها، عقاید و فرهنگ حاکم در خانواده و جامعه ورزشکاران وجود داشت را ارزیابی می‌کرد که عامل مشکلات خانوادگی^۴ نامگذاری شد. گویه‌های تشکیل دهنده عامل پنجم (۷ گویه)، ۵/۵۴ درصد از واریانس را مشخص کرد و چون گویه‌های تشکیل دهنده این عامل به مشکلات توانایی‌ها، مهارت‌ها و تخصص‌های مربیان مربوط می‌شد، عامل مشکلات فنی^۵ نام گرفت. گویه‌های تشکیل دهنده عامل ششم (۶ گویه)، ۴/۹۸ درصد از واریانس را مشخص کرد و از آنجا که اغلب گویه‌های این عامل، مشکلات مربوط به مسائل اقتصادی و مالی ورزشکاران را ارزیابی می‌کرد، عامل مشکلات اقتصادی^۶ نام گرفت. گویه‌های تشکیل دهنده عامل هفتم (۸ گویه)، ۳/۸۱ درصد از واریانس را تبیین کرد و چون مشکلات اولویت دادن جامعه به امور خانوادگی و دیگر فعالیت‌های اجتماعی زنان و همچنین کم توجهی رسانه در این رشته ورزشی را می‌سنجید، عامل مشکلات اجتماعی^۷ رسانه‌ای^۷ نام گرفت. مقایسه اولویت این مشکلات نشان داد، میزان اهمیت مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران به ترتیب شامل، مشکلات امکاناتی و حمایت شغلی، مدیریتی، فنی، خانوادگی، شخصی، اجتماعی- رسانه‌ای و مشکلات اقتصادی است (شکل ۱).

1. Managerial Problems
2. personal problems
3. facilities and Job support problems
4. Family Problems
5. Technical Problems
6. Economic Problems
7. Social & Media Problems

شکل ۱- اولویت ابعاد مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران

همچنین، براساس یافته های تحقیق، مهم ترین مشکلات زنان ورزشکار قهرمان ایران در (جدول ۳)، خلاصه شده است.

جدول ۳- خلاصه ای از مهم ترین گویه های مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران

میانگین	انحراف معیار	گویه های مربوط به مشکلات زنان ورزشکار قهرمان ایران
۴/۵۰	۰/۷۶	حمایت مالی اندک از ورزش قایقرانی
۴/۴۶	۱/۰۱	کمبود روان شناس، مربی بدن ساز و ماساژور در فدراسیون
۴/۳۱	۰/۹۵	وجود امکانات و تجهیزات ناکافی در استان ها
۴/۲۴	۱/۰۰	مشکلات اشتغال پس از ورزش قهرمانی قایقرانی
۴/۲۳	۰/۹۲	فقدان پوشش مناسب برای پخش مستقیم رقابت های قایقرانی
۴/۲۳	۰/۸۵	توجه و تمرکز کم رسانه بر جاذبه های اقتصادی این ورزش
۴/۱۷	۰/۹۷	جایگاه / توجه و سرمایه گذاری اندک در قایقرانی زنان
۴/۱۳	۰/۸۶	ضعف حمایت از بیمه ورزشی قایقرانان
۴/۱۲	۱/۰۷	تعداد محدود بازی های برون مرزی برای بانوان
۴/۰۵	۱/۱۸	حضور کم تماشاگران در ورزش قایقرانی زنان

در بررسی فرضیات تحقیق، برای استفاده از آزمون اندازه گیری مکرر ابتدا باید از تجانس کوواریانس اطمینان حاصل می شد، به همین منظور از آزمون کرویت موخلی^۱ به منظور آزمون پیش فرض استفاده گردید تا تجانس کوواریانس بین ابعاد مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران مشخص شود و نتایج آزمون نشان داد که بین داده ها تجانس کوواریانس وجود ندارد و چون فرض کرویت برآورده نشده است از تصحیح اپسیلون^۲ (روش هینه - فلت^۳) استفاده شد (جدول ۴). بر این اساس، نتایج آزمون اندازه گیری مکرر نشان داد، بین اولویت ابعاد مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران در سطح ۰/۰۱ اختلاف معنی داری وجود داشت.

1. Mauchly's Test
2. Epsilon correction
3. Huynh-Feldt

جدول ۴- بررسی اولویت ابعاد مشکلات زنان ورزشکار قهرمان

مشکلات	میانگین	انحراف استاندارد	درجه آزادی	مربع میانگین	آماره F	سطح معنی داری
مدیریتی	۳/۸۱	۰/۶۴				
شخصی	۲/۸۳	۰/۷۱				
امکاناتی و حمایت شغلی	۳/۹۸	۰/۵۹				
خانوادگی	۳/۰۶	۰/۷۱	۴/۰۸۳	۱۰۸/۶۹۰	۱۶۸/۱۲۵	۰/۰۰۱
فنی	۳/۲۱	۰/۶۹				
اقتصادی	۲/۱۱	۰/۷۲				
اجتماعی - رسانه‌ای	۲/۳	۰/۷۴				

همچنین نتایج آزمون تعقیبی نشان داد، بین اولویت مشکلات مدیریتی و امکاناتی و حمایت شغلی ($p=0/092$) و نیز بین اولویت مشکلات خانوادگی و فنی ($p=0/392$) از دیدگاه زنان قهرمان قایقران تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد، اما بین اولویت سایر ابعاد مشکلات زنان قهرمان قایقران تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p=0/001$).

بحث و نتیجه‌گیری

نحوه مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی مسئله پیچیده‌ای است که عوامل زیادی در آن دخالت دارند (مومنی و همکاران، ۱۳۹۳). با توجه به تحولات سریع و چالش‌های فرهنگی که در نقش زنان در اجتماع به وجود آمده است، امید به حضور فعال زنان در عرصه ورزش قهرمانی دور از ذهن نیست؛ ولی در بیشتر مواقع مشکلات زیاد و یا کند شدن سیر رشد ورزش به دلیل وجود مشکلاتی است که با وجود تمام تلاش‌ها، هنوز توانایی غلبه بر آن‌ها را ندارند، موجب دلسردی جامعه ورزشی زنان شده است. هدف پژوهش حاضر، تحلیل عاملی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران بوده است. در این پژوهش، شناسایی ابعاد و تعیین اولویت ابعاد مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران مشخص گردید. از آنجا که مشکلات موجود، طیف عظیمی را در بر می‌گیرد، چه بسا ممکن است که تمامی این عوامل هنوز شناسایی نشده باشند. این پژوهش، گریزی بر مشکلات موجود در مسیر زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران زده شده است. عوامل مشکلات امکاناتی و حمایت شغلی، مدیریتی، فنی، خانوادگی، شخصی، اجتماعی-رسانه‌ای و اقتصادی، به عنوان مشکلات عمده این قشر ورزشکار شناسایی شدند. در خصوص مشکلات امکاناتی و حمایت شغلی، عدم تخصیص عادلانه امکاناتی در مناطق مختلف کشور احتمالاً سبب می‌شود که همه استعدادها در استان‌ها کشف نشوند و از آنجایی که استعدادیابی از پایه‌های ورزش قهرمانی هر کشور است، اگر درست انجام نشود، در ورزش قهرمانی قایقرانی زنان نیز دچار مشکل خواهیم شد و اهمیت این گویه از دیدگاه نمونه‌های پژوهشی هم تأیید شده است؛ همچنین محیط ورزشی و تجهیزات ورزشی مناسب، یکی از عوامل موثر در ارتقاء کیفی اجرای ورزشی به شمار می‌آید. فقدان و یا کمبود امکاناتی و تجهیزات ورزشی مناسب، از عواملی است که بر پیشرفت ورزشکاران اثر منفی می‌گذارد (کولینز^۱، ۲۰۰۸). اهمیت این عوامل با نتایج تحقیقات احسانی و همکاران (۱۳۸۸)، همتی‌نژاد و خانزاده (۱۳۷۸)، میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸)، هولیهان و گرین (۲۰۰۸) همخوانی دارد. در ایران نیز طبق آیین نامه، قهرمانان مسابقات بسیار مهم برون مرزی از جمله مسابقات المپیک، آسیایی و قهرمانی جهان از تسهیلات تحصیلی، تسهیلات اشتغال، تسهیلات زندگی، از کارافتادگی ورزشی، اعطای نشان در حد امکان می‌توانند استفاده نمایند (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱). البته طبق گفته‌های ورزشکاران این تسهیلات بیشتر جنبه تبلیغی دارد و در عمل یا وجود ندارد و یا مقدار آن بسیار ناچیز است که نمونه بارز آن، عدم پرداخت به موقع پاداش‌های قهرمانان است. با توجه به اهمیت مشکلات امکاناتی و حمایت شغلی که به عنوان مهمترین

1. Collins

مشکلات قهرمانی زنان شناخته شد، پیشنهاد می‌شود که مسئولان تمرکز و اولویت اصلی خود را به این سطح از مشکلات ورزشکار قهرمان قایقران اختصاص دهند.

در حیطه مشکلات مدیریتی کمبود روان شناس، مربی بدن ساز و ماساژور در فدراسیون، مشخص نبودن مکان و زمان برگزاری برنامه‌ها در ورزش قایقرانی، برگزاری نامنظم لیگ‌ها و استفاده کم هیات‌های استانی از قایقرانان با تجربه و تحصیل کرده، محدودیت میزبانی مسابقات در کشور، تغذیه نامناسب و وضعیت نامناسب استراحت و خواب ورزشکاران، تبعیض بین مربیان ایرانی و خارجی، از عمده مشکلات مدیریتی مطرح شده است. در زمینه تکنیک‌ها و تاکتیک‌ها و روش‌های تمرینی و آمادگی جسمانی و تدابیر تغذیه‌ای، فیزیوتراپی، ماساژ، پزشکی ورزشی، روانشناسی، حرکت شناسی و بیومکانیک، تحقیقات علمی تاثیر بسزایی بر عملکرد ورزشکاران به ویژه در سطح قهرمانی دارد، لذا جهت دستیابی به این مزایا باید همکاری قوی بین دانشگاه‌ها و فدراسیون‌ها برقرار باشد و بهتر است اطلاعات درستی از طرف این سازمان‌ها در اختیار مربیان قرار بگیرد تا در همایش‌های علمی حضور مربیان ورزشی نیز پررنگ تر از قبل گردد. در ایران نیز چندگاهی است که از متخصصان علمی به ویژه بدنساز، تغذیه، روان شناس و فیزیوتراپ در تیم‌های ملی استفاده می‌شود و در فدراسیون‌های ورزشی نیز هر وقت افراد تحصیل کرده تربیت بدنی در رأس امور قرار گرفته‌اند، موفقیت بیشتری کسب کرده‌اند. اهمیت این عامل با نتایج تحقیقات اوکلی و گرین^۱ (۲۰۰۱)، بوهلک^۲ و همکاران (۲۰۰۹) و همتی نژاد و خان زاده (۱۳۸۷) تایید شد. با توجه به نتایج پیشنهاد می‌شود که جهت حل مسائل روانی ورزشکاران زن و به کارگیری مربیان سطح بالا جهت آمادگی ورزشکاران گامی برداشته شود.

همچنین تمایل کم هیات‌های ورزشی در معرفی ورزشکاران استان به تیم ملی، وضعیت اقتصادی خانواده و گرانی هزینه شرکت در ورزش قهرمانی قایقرانی، افزایش قدرت مربی به دلیل ضعف مدیریتی مسئولان، ضعف مهارت‌های فنی مربیان، هماهنگی ناکافی برای حضور در مسابقات برون مرزی (بلیت و هتل)، ضعف و بی برنامه‌گی مربیان در تمرینات، استفاده از مربیان و نیروهای جوان کم تجربه در تیم ملی، از جمله مشکلات فنی محسوب می‌شود که مسئولان قایقرانی کشور می‌توانند با برنامه ریزی‌های بلندمدت برای آموزش و آمادگی ورزشکاران و اعزام مربیان زن به کلاس‌های آموزش برون مرزی، ارزیابی عملکرد مربیان و معرفی مربیان برتر در لیگ‌ها جهت ایجاد انگیزه و همچنین استفاده از مربیان مجرب خارجی در رأس تیم‌های ملی به رشد و پیشرفت این رشته کمک نمایند. اهمیت این عامل با نتایج تحقیقات گرین لیف^۳ (۲۰۰۱)، همتی نژاد و خان زاده (۱۳۸۷)، بنار و همکاران (۱۳۹۲) همسو است. در این راستا، مسئولان و مربیان باشگاهی می‌توانند حمایت‌های لازم را از ورزشکاران خود داشته، سکوی پرتاب آن‌ها به تیم‌های ملی باشند.

در بعد مشکلات خانوادگی، فشارهای مربوط به ادامه تحصیل، ترس والدین از افت تحصیلی دختران ورزشکار، شرایط خاص فیزیولوژیکی زنان هنگام اردو، تمرین و مسابقه، مخالفت والدین با حضور در اردوها یا سفرهای ورزشی، مهم‌ترین مشکلات می‌باشند. بلوم^۴ (۱۹۸۵) اظهار کرد، نقش والدین به ویژه نقش حمایتی آن‌ها در موفقیت ورزش فرزندان ضروری است. اهمیت این عامل با نتایج تحقیقات میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸) همسو است. در خصوص مشکلات شخصی، کمبود وقت برای رسیدن به مسائل شخصی و خانوادگی، انگیزه کم برای ادامه فعالیت در سطح قهرمانی، پر استرس بودن ورزش قهرمانی، مهم‌ترین مشکلات معرفی شدند که با نتایج احسانی و همکاران (۱۳۸۸)، بنار و همکاران (۱۳۹۲)، گرین لیف (۲۰۰۱) همسو است. وجود سایت‌ها و نشریات در این رشته، حمایت رسانه‌های جمعی (رادپو و تلویزیون) از ورزش قایقرانی، اولویت دادن جامعه به امور خانوادگی و دیگر فعالیت‌های اجتماعی زنان، وضعیت اعطای نشان در ورزش قهرمانی قایقرانی، از

1. Oakley and Green
2. Bohlke
3. Greenleaf
4. Bloom

جمله مشکلات اجتماعی - رسانه‌ای، معرفی شدند. مطمئناً محیط و تجهیزات ورزشی مناسب، یکی از عوامل موثر در ارتقای کیفی اجرای ورزشی به شمار می‌آید. فقدان کمبود امکانات و تجهیزات ورزشی مناسب، از عواملی است که بر پیشرفت ورزشکاران اثر منفی می‌گذارد (کولینز، ۲۰۰۸) که با نتایج تحقیقات احسانی و همکاران (۱۳۸۸)، میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸)، همتی نژاد و خان زاده (۱۳۷۸)، هولیهان و گرین (۲۰۰۸) همخوانی دارد. با توجه به نقش قاطع رسانه در شکل دهی به افکار و اندیشه‌ها، رسانه ملی می‌تواند با نمایش دادن رشته‌های قایقرانی، دیدگاه بسیاری از افراد جامعه به ویژه آنهایی که تنها رسانه ارتباطی شان رادیو و تلویزیون است را به سمت علاقه و گرایش به این رشته‌ها سوق دهد. رسانه‌های گروهی، انعکاسی از زندگی روزمره و تعامل با فرهنگ جمعی به شمار می‌رود و همچنین محملی برای تغییر عقیده افراد و گرایش آن‌ها به سمت و سویی دلخواه است. اهمیت این عامل با نتایج مظفوری و همکاران (۱۳۹۱) همسو است. در این راستا، مسئولان و دست اندرکاران فدراسیون و مسئولان هیئت‌های استان برای پیشرفت و توسعه مشارکت زنان در ورزش قهرمانی اولویت خود را بیشتر به این عوامل قرار دهند. با توجه به مهم بودن افتخارآفرینی زنان برای این مرز و بوم، مطالعات بیشتری در این زمینه احساس می‌شود. امید است تا برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری‌های به موقع و مناسب، مسیر رشد و ترقی ورزش قهرمانی زنان هر چه بیشتر هموارتر شود. به طور کلی و با توجه به اولویت مشکلات زنان قایقران قهرمان ایران می‌توان نتیجه گرفت که به دلیل ماهیت این رشته، وجود امکانات و تسهیلات در سطح ملی و در هریک از استان‌های کشور و پس از آن نیز نارسایی‌های مدیریتی از دیدگاه ورزشکاران در اولویت بالاتری قرار داشتند. این موضوع از طرف دیگر با مشکلات مالی نیز پیوند خورده است؛ بنابراین، پیشنهاد می‌شود مدیران فدراسیون و هیات قایقرانی با نفوذ در محیط اجتماعی کشور و تبلیغ جنبه‌های مثبت، سالم و تفریحی این ورزش بتوانند حمایت‌های مالی بیشتری را برای توسعه امکانات و تجهیزات ورزشی به ویژه در استان‌های قطب قایقرانی جذب نمایند.

منابع

- احسانی، محمد؛ هنرور، افشار؛ شریفیان، اسماعیل؛ کوزه‌چیان، هاشم و فرزانه، فرزانه. (۱۳۸۸). نقش ورزش حرفه‌ای در رشد گسترش ورزش زنان مسلمان. پژوهش در علوم ورزشی، ۱(۲۲)، ۱۵۳-۱۷۱.
- اکبرآبادی، حجت‌اله. (۱۳۹۱). مدال‌آوری بانوان و ارتقای جایگاه ورزش ایران: روزنامه جام جم، سال سیزدهم، شماره ۳۴۵۴، ۹-۱۰.
- بارفروش، احمد. (۱۳۸۹). تحلیل محتوای نشریات ورزش. دفتر مطالعات و توسعه رسانه‌ها، معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سه ماهه چهارم ۱۳۸۸.
- بنار، نوشین؛ احمدی، نسرين و کریمی، فریبا. (۱۳۹۲). بررسی مشکلات ورزش قهرمانی زنان استان گیلان. نشریه مدیریت منابع انسانی در ورزش، ۱(۱)، ۱۱-۲۵.
- پارکز، ژانت بی؛ بیورلی، زنگر و جروم، کوارترمن. (۱۹۹۸). مدیریت معاصر در ورزش. ترجمه: محمد احسانی (۱۳۸۲)، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تربیت مدرس.
- حمیدی زاده، محمد رضا و اروانه، معصومه. (۱۳۹۰). برنامه‌ریزی استراتژیک و بلند مدت (با تجدید نظر و اضافات). چاپ پنجم، انتشارات سمت.
- جکسون، راجر و پالمز، ریچارد. (۱۹۹۸). راهنمای مدیریت ورزش. گروه مترجمان (۱۳۸۳)، چاپ سوم، کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران.

- رضایی صوفی، مرتضی. (۱۳۸۵). بررسی اوقات فراغت دانش آموزان پسر مقطع متوسطه شهرستان رشت. نشریه پیک نور- علوم انسانی، ۴(۳)، ۹۸-۱۰۵.
- سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی (مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور). (۱۳۸۴). مطالعات تفصیلی توسعه ورزش قهرمانی. چاپ اول، تهران، انتشارات سیب سبز.
- مظفری، سید امیر احمد؛ الهی، علیرضا؛ عباسی، شهامت؛ احدپور، هنگامه و رضایی، زین العابدین. (۱۳۹۱). راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی ایران. نشریه مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۳، ۳۳-۴۸.
- منظمی، مریم؛ علم، شهرام و شتاب بوشهری، سیده ناهید. (۱۳۹۰). تعیین عوامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران. مدیریت ورزشی، ۱۰، ۱۵۱-۱۶۸.
- مومنی، علیرضا؛ همتی، امین و مرادی، هادی. (۱۳۹۳). شناسایی و اولویت بندی موانع پیش روی بانوان در انجام فعالیت های ورزشی، مطالعات مدیریت ورزشی، ۲۴، ۱۱۱-۱۳۰.
- میر غفوری، سید حبیب الله؛ صیادی، حسن و میر فخرالدینی، سید حیدر. (۱۳۸۸). بررسی و تحلیل مسائل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت ورزشی، مدیریت ورزشی، ۱۰، ۸۳-۱۰۰.
- غفوری، فرزاد؛ رحمان سرشت، حسین؛ کوزه چیان، هاشم و احسانی، محمد. (۱۳۸۲). مطالعه و بررسی نقش متخصصان تربیت بدنی به نقش رسانه جمعی (رادیو، تلویزیون و نشریات) در گرایش مردم به ورزش قهرمانی. نشریه حرکت، ۱۶، ۵۷-۷۸.
- قاسمی، حمید؛ مظفری، امیر احمد و امیر تاش، علی محمد. (۱۳۸۶). توسعه ورزش از طریق تلویزیون در ایران. نشریه پژوهش در علوم ورزشی، ۱۷، ۱۳۱-۱۴۸.
- کشکر، سارا و احسانی، محمد. (۱۳۸۶). بررسی اهمیت عوامل بازدارنده زنان تهران از مشارکت در ورزش تفریحی. مطالعات زنان، ۲، ۱۱۳-۱۳۴.
- گائینی، عباسعلی. (۱۳۸۱). زن، ورزش و فرهنگ. خلاصه مقالات کنگره زن در گفتگوی تمدن ها. مرکز آمار و اسناد سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران.
- همتی نژاد، مهر علی و خانزاده، شهرام. (۱۳۸۷). برنامه ریزی استراتژیک فدراسیون قایقرانی و اسکی روی آب. مجموعه مقالات برگزیده همایش ملی مدیریت ورزشی با تاکید سند چشم انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی ایران، تهران، آکادمی ملی المپیک.
- Bloom, B. S. (1985). Developing Talent in Young People. In developing sport expertise, edited by Damian F, Joe B, Clare M, first published 2008 by Routledge.
- Bohlke, N., & Robinson, L. (2009). Benchmarking of elite sport Systems. Management Decision, 47(1), 67-84.
- Collins, S. (2008). An analysis of public policy toward adult lifelong participation in sport in Australia, New Zealand and Finland. Unpublished doctoral dissertation, Loughborough University, UK.
- De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., & Bingham, J. (2009). Explaining international sporting success: An International comparison of elite sport systems and policies in six Countries. Sport Management Review, 12(3), 113-136.
- Sotiriadou, K., Shilbury, D., & Quick, S. P. (2008). The attraction, retention/transition and nurturing process of sport development: some Australian evidence. Journal of Sport Management, 22(3), 247 - 272.
- Garratt, L. (1989). Women in Sports. City Sports, 3(7), 10-12.
- Green, M., & Houlihan, B. (2005). Elite sport development: policy learning and political priorities. Routledge press, London and New York.

- Houlihan, B., & Green, M. (2008). *Comparative Elite Sport Development. Systems, Structures and Public Policy*, London: Elsevier.
- Greenleaf, C., Gould, D., & Dieffenbach, K. (2001). Factors influencing Olympic Performance: interviews with Atlanta and Nagano US Olympians. *Journal of Applied Sport Psychology*, 13(2), 154-184.
- Oakley, B., & Green, M. (2001). The production of Olympic champions: International perspectives on elite sport development system. *European Journal of Sport Management*, 8(1), 83-105.
- Williams, B., Brown, T., & Onsmann, A. (2010). Exploratory factor analysis: A five-step guide for novices. *Australasian Journal of Paramedicine*, 8(3), 1-13.
- Kim, J. W. (2010). The worth of sport event sponsorship: an event study. *Journal of Management and Marketing Research*, 5, 1-14.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

رضائی نژاد، رحیم؛ ملائی، مینا و خلیلی، سیده لیلا. (۱۳۹۵). شناسایی و اولویت بندی مشکلات زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران. *نشریه مدیریت منابع انسانی در ورزش*، ۳(۲)، ۲۳۱ - ۲۴۴.

Archive of SID

Identification and Prioritization of Female Canoeing Athlete's Problems in Iran

Rahim Ramezani Nejad¹, Mina Mallaei², and Seyedeh Leila Khalili³

1- Professor in Sport Management, University of Guilan

2- Assistant Professor in Sport Management, University of Guilan

3- MA Student in Sport Management, University of Guilan

Received: 15 April 2016

Accepted: 28 August 2016

Abstract

Objective: The purpose of this research work was to identify and prioritize the female canoeing athlete's problems in Iran.

Methodology: The research method implemented was descriptive-survey. The research sample was equal to the statistical population and consisted of 160 female canoeing athletes from Iran in the national level, and 150 athletes (%93.75) participated in the study. After a literature review and interviews with elite athletes and coaches, a researcher-made questionnaire was prepared. This questionnaire contained 68 questions on five-point Likert value, and the content and face validity was confirmed by the viewpoints of 23 physical education specialists, elite athletes, and experts. The internal consistency coefficient of the questionnaire was confirmed using the Cronbach's alpha of correlation ($\alpha = 0.85$). Factor analysis with varimax rotation was used to determine the dimensions of the questionnaire and prioritize the athletes' problems.

Results: In this study, seven problems with %41.76 of variance were identified: managerial problems, personal problems, facility and job support problems, family problems, technical problems, economic problems, and social & media problems. The facility and business support problems (3.98 ± 0.59), management problems (3.81 ± 0.64), and the technical problems (3.21 ± 0.69) were in priority.

Conclusion: According to the results obtained, it seems that opportunities and job support and infrastructure could be helpful in solving the problems of this sport in Iran.

Keywords: Women's sport, Championship sport, Facilities and Job support problems, Managerial problems, Canoeing.

To cite this article:

Ramezani Nejad, R., Mallaei, M., & Khalili, S. L. (2016). Identification and Prioritization of Female Canoeing Athlete's Problems in Iran. *Journal of Human Resource Management in Sport*, 3(2), 231-244.